

det være, at man, som nævnt, dannede 3—4 Hold Censorer og lod dem tage en 6—7 Seminarier hver, saa var man dog sikker paa, at man paa disse Seminarier fik en ensartet Bedømmelse. Har man 20 forskellige Hold Censorer, faar man ogsaa 20 forskellige Bedømmelser af den samme Opgave. Jeg tror heller ikke, den af mig foreslaaede Ordning vil blive dyrere, i alt Fald bliver den kun lidt dyrere, og den bliver mere effektiv end den her foreslaaede. Jeg tror ogsaa, den for en stor Del vil afhjælpe de uheldige Forhold ved Seminarierne.

Jeg vil slutte med at sige, at selv om jeg ikke i et og alt synes om Forslaget, mener jeg, det retter saa meget paa de Skavanker ved den nuværende Optagelsesprøve og de nuværende Seminarierforhold, at jeg ikke kan andet end tilraade at stemme derfor; og hvis man ved tredje Behandling vil rette den lille Ting, jeg mener bør rettes, tror jeg, man vil gøre en god Gerning for Seminarierne og Læreruddannelsen som Helhed.

Slebsager: Dette lille Ændringsforslag, som den sidste ærede Taler omtalte, synes jo at have vakt ikke saa lidt Opmærksomhed, og det er jo godt, thi det vidner om, at der indenfor Folketinget er en overordentlig Interesse for vor Læreruddannelse, en Interesse, som maaske kan føre til et gunstigt Resultat, naar der i en forhaabentlig ikke alt for fjern Fremtid kommer til at foreligge et Lovforslag om at faa ændret vor Læreruddannelse i højere Grad, end dette lille Ændringsforslag tilsigter.

Jeg maa straks sige, at jeg absolut vil anbefale det stillede Ændringsforslag. Jeg tror, det er fornuftigt og godt og praktisk, og hvis man ser ganske nøgternt paa Forholdene uden at komme saa højt op som det ærede Medlem fra Kerteminde (Eduard Larsen), tror jeg nok, dette Forslags Bestemmelser skal virke godt. Efter min Mening er der to Ting, som har hidført, at Ministeriet overhovedet har fremsat et saadant Forslag; for det første, at Tilgangen til Seminarierne i de senere Aar — siden Lønningsloven af 1908 — har været uforholdsmæssig stor, for det andet, at Kravene til Eksamen i Virkeligheden i de senere Aar er blevet skærpede. Det gaar jo altid saadan, at naar en Eksamen har virket gennem en Aarrække, bliver der lagt lidt paa et Fag og lidt paa et andet, og alt i alt bliver Kravene større. Det var jo Meningen med Seminarieloven, det staar ogsaa i dens § 1, at med Kundskaber og Færdigheder skulde man særlig beskæftige sig i de

2 første Seminarieaar, medens man i det tredje, altsaa i ældste Klasse, ganske særlig skulde beskæftige sig med de Fag, der kunde fremme almindelig Modenhed og aandelig Udvikling og derigennem gøre den paa-gældende skikket til at tage den pædagogiske Gerning op. Men Forholdet er i Virkeligheden dette, at ikke alene i de 2 første Seminarieaar, men ogsaa i det tredje lægges der en saa overordentlig stor Vægt paa Kundskabsmeddelelsen, at der bliver altfor lidt Tid til en virkelig pædagogisk Uddannelse, baade den teoretiske og praktiske. Naar Ministeriet nu fremsætter et Forslag, der stiller noget strengere Krav med Hensyn til Kundskab og Færdighed ved Optagelsesprøven, vil det medføre, at man kan slaa noget af i den Retning under selve Læretiden paa Seminariet. Naar der tales om Skærpe, vil jeg dog sige, at jeg tror ikke, Kravene bliver større end omtrent som de Krav, der stilles paa de virkelig gode Seminarier ved Optagelsesprøven. Man maa nemlig gøre sig klart, at de Krav, der nu stilles for Optagelse, er saare uensartede ved de forskellige Seminarier. Jeg tror, at de Krav, der stilles ved vore gode Seminarier, hvor der virkelig arbejdes solidt og godt, vil saadan omtrent komme til at staa Maal med det, som Ministeriet tænker sig at kræve. Men det, Ministeriet gennem dette Forslag tilsigter, er at skabe Ensartethed, saaledes at Kravene bliver nogenlunde ens over hele Landet og vi bliver fri for det, som vi har haft i adskillige Aar, at en Elev, der var blevet vraget ved det ene Seminarium, kunde rejse til et andet og, naar han ogsaa var blevet vraget der, til et tredje, og hvis dette saa ikke havde fuldt Hus, optog det ham. Dette har været et saare uheldigt Forhold.

Men dernæst synes jeg ogsaa, det kunde være naturligt noget at regulere Tilgangen til Seminarierne gennem Optagelsesprøven. Lønningsloven har medført, at Antallet af Elever er steget. I 1908 var der ca. 1,400 Elever paa samtlige Seminarier, 3 Aar senere, i 1911, var Antallet steget med 50 pCt.; der var da mellem 2,100 og 2,200 Elever. Og medens den normale Tilgang af nye Lærere vel er ca. 400—450 om Aaret — en saadan Lærerproduktion, om jeg saa maa sige, vil vistnok være tilstrækkelig til at erstatte Afgangen indenfor Lærernes Kreds Landet over —, var der sidste Sommer 550, der tog Eksamen. For Tiden gaar ca. 100 unge Mennesker, som tog Eksamen sidste Sommer, uden Arbejde, fordi der ingen Plads er til dem. Og hvorledes